HENRICUS TOTTING DE OYTA

Wien, 2. Viertel 15. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8376
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

et nouitatē vite p gratiam sn̄ per
iusticiā dta pto eōr patet p glo
sup dcō loco apli dicēte, xpus a
deo pre a nuda et applato tra
ditus est in morte ppt delicta
mea tollenda unce dyabli destructo
et resurrexit ppt iustificatōem
meaz. i. ut iuste viuamus q aliter
nō potuimus. Subdit glo. nō. q
utq; i. mors et resurrectio xpi
delicta mea tollit et vtq; iusti
ficat ty mors xpi solū in titu
lis vite sigt. Et in sola re
surrectōe vita noua signat q a
iustificatōe incipit et i mōlitate
p fidem vocat qūdē q. ad significat
diuisitatē verba dimisit dicēs tra
ditus est ppt. et. Qz. d. ds si pa
tres ante xpi resurrectionem iuste vixe
runt quō q. dicit glo. q alit non
potuimus iuste viuere nisi per xpm
resurrexit. Et n. f. aug. i. li
de impcis et gratia q ead
fides mediatorē q nos saluat
saluos iustos faciebat atq nos
pusillos cū magnis qr sicut
nos edimus xpm in carne re
misse ita illi venit et sic nos
mori ita illi moriturus. Et
sicut nos resurrexisse ita illi
resurrecturus. Et nos et illi
ad iudicium viuorum et mortuorum
venturus. Dem allegat ay. i. z.
dē 24. Ex quo patz q antiq
pres iustificati sunt p xpi re
surrectionem et edita et amata et
veracit in re futam.

Oratio pbē. In te dne spe
ram. dubium mādat ly
aug. Si extasis pauor i telli
gendus est cui est pauor dicit p.
uel forte pauor me. Nō vi
q xpi ex xpe venit ad mori
endum nō q. pauē debuit mo
riturus. Et nūq si purus ho
fuisset et nō deus fuisset se p
mortem exultandum et ad glo
riam. z. die resuscitat ad magis
gaudet resurrectis quā pauet
moriturus multo magis q. pauē debuit
cū nō homo tm sed et verus deus
fuit. Si at dicit q ille pauor
p. est pauor nre tuc verba hm
pbē nō gnerent capiti xpi
tn. f. aug. et glo. q xpus mo
riturus ex eo q mem hebat. i.
ex carne mea qua hebat nō
ms sed in nobis pmanebat qr
et hoc dixit sicut istem ee aiam
usq ad mortē loqm q. i. h. pō
xpus i xpha et in mebris. Et si
em in hoc pō. qd dnē q capiti
nō valeat qdē xpus ty loquit
quia in mebris suis xpus est qui
n. vna psona est sponsus et
sponsa. i. xpus et ecia nā et
xpe cū de ymagio loqrē ait
erit duo i carne vna ita qz
nō sint duo sed vna tad. ut ig
ist exponens apls Eph. 4. dicit
hoc magnum est sacrem in xo. et i
ecia fit q tadē ex duobus vna
quod psona ex capite et corpe
et sponso et sponsa. hic psone
mira vnitate et excellente
gmdat. et vs xpha nā loqs
et i eo xpus i xpheia ait sicut
sponso vlligat nō mitra et
sicut sponsam ornamit me
ornamento se dicit sponsū se spo
sam qre se sponsū se sponsa
n qr erit duo i carne vna